

Nereye Kadar Hoşgörü

– nihat-karaye · 16 Eylül 2012

NEREYE KADAR HOŞGÖRÜ ?

Hoşgörü, her zaman kulağa hoş gelen bir kelime. Kendisini meydana getiren seslerin dizilişi bile hoş. Her derde deva bir kelime. Toplum içindeki farklılıklardan kaynaklanan sorunları çözümlerin yegane ilacı. Çevremizdeki insanların düşünce ve davranışlarındaki aykırılıkları görmezden gelmemizi öğütleyen tembih sözü : Hoşgör !

Hoşgörü, çok anlamlı bir değer. Toplum içinde asgari müştereklerde buluşabilme çabası, uzlaşabilme gayreti, birlikte yaşama olgusuna objektif bakabilme olgunluğu. Hatasız kul olur mu hiç ? Yaratılmışı, yaratandan ötürü hoş görmek, ne güzel. Ne demiş Mevlana:' Ne olursan ol, yine gel !

Bizler, büyüklerimizin tavsiyelerine uyup , baldan tatlı ,lokumdan yumuşak olduk, her yanlışı hoş gören, örten bir özelliğe büründük. Fazla tuz, fazla şeker, fazla hamur vücut için zararlıdır. Hoşgörünün fazlası da öyle. Hoş görünün ölçüsü kaçırılırsa, yeri ve zamanı gözetilmezse değer olmaktan çıkar, toplumu çökerten veba mikrobuna dönüşür. Birileri kalkacak, toplumun değerlerine açıkça saldıracak, davranışları, hal ve hareketleri ile sizin kanınızı donduracak ve siz her şeye rağmen hoşgörülü olacaksınız. Fertlerin de toplumların da mutlaka kırmızı çizgileri olmalıdır. Hiç kimseye bu kırmızı çizgileri çiğneme gücü-yetkisi verilemez. Adını hoş görü, bireysel farklılık, kişi özgürlüğü, çağdaşlık.. bilmem ne koyup toplumun ahlaki değerlerine Fatih okuyamazsınız. Hoşgörü, yıkım, çökertme, dinamitleme aracı olmamalıdır. Sınırsız hoşgörü isteyenler, diğer insanların hoşgörü sınırlarını zorlamamalıdır.

Her gün neleriyle karşılaşıyoruz : Tanımadığınız birisi sizin otoparkınızın çıkışına arabasını bırakmış gitmiş. Bir diğeri , arkasına 'babam sağ olsun' yazılmış arabasının müziğini sonuna kadar açmış, hızda ve gürültü üretmekte sınır tanımıyor. Bu özürsüz mamullere ne kadar hoşgörülü olacağız?

Toplumunu oluşturan bireyler kendi düşüncelerini, ideolojilerini, tutumlarını topluma dayatırken bunları davranış olarak sergiliyorlar, karşısındakilerden de sınırsız bir hoşgörü bekliyorlar: Ben ateistim, bak bunu davranışlarımla herkese ilan ediyorum. Size düşen görev beni hoş görmektir.. Ben psikopatım, davranışlarım, sözlerim bunu ayan beyan ortaya koyuyor. Size düşen görev beni hoş görmek. Terbiyesiz hoş gör, ahlaksız hoş gör, hırsız, üçkağıtçıyı, dolandırıcıyı hoş gör. Olmaz böyle şey. Hoşgörü gibi bir değer böylesine sulandırılmaz. Hoşgörü, öküzün her istediğini, her yerde yapabilmesine göz yummak mıdır? Öküzün böğürme hürriyeti başkalarını rahatsız ediyorsa yine mi hoşgörü ?

Bizler fert olarak, toplum olarak ve devlet olarak, hoşgörüyü 'aldırmazlık' derecesine götürdük. Her şeye kayıtsız, adam sende, deyip geçiyoruz. Bu davranış vatanını ,milletini seven sorumlu vatandaşın sergilemesi gereken bir davranış değil , kişisel çıkarlarını her şeyin, her değerinin üzerinde gören kişilerin davranışlarıdır. Dünya dönüyor diyen Galile'yi papazlar zindana attırmışlardır ; fakat Galile de Avrupa'da

reformun öncüsü, papazların sonunu hazırlayan kişi olmuştur. Yapılan yanlışlara duyarlılık, tepki göstermek kişinin inanç sistemiyle yakından ilgilidir. Toplumdaki apaçık ahlaksızlıklara, kabul edilemez tutum ve davranışlara bu derece duyarsızlaşmış olan insanımızın inandığı değerler sistemi nedir?. Her ağızda aynı cümle :Boş ver, ortalık it kaynıyor, başıma bela mı alacağım. Milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy bu konuda farklı düşünüyor. Safahat'ında :

Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim

Adam aldırma da geç git, diyemem aldırırım
Çiğnerim, çiğnenirim ,hakkı tutar kaldırım, demektedir.

Toplumumuz manayı bırakıp maddeye yöneldiği günden bu yana çevresindeki her olumsuzluğa, akıllara durgunluk verecek ölçüde hoşgörülü oldu. 'Hatırım için lütfen tepki gösterin !' diye feryat edesimiz geliyor. Birileri kalkıyor bizim değerlerimizi ayaklar altına alıyor, bizim kırmızı çizgilerimizi baştan sona çiğniyor, başımıza çuval geçiriyor, biz mütemadiyen hoşgörü türküsü söylüyoruz. İnsan hakları masalına kanıp bütün hakları magandalara, saygınlığı öküzlere verdik. Bu bir savaş sebebidir, dediğimiz hareketleri inadına inadına yapan ülkelere hoşgörü(!)de sınır tanımadık. Her yerde her zaman her davranışı yapabilme cüretini gösteren gençleri hep hoş görüyoruz. Her gencin elinde ,eline yapışmış bir cep telefonu, yolda önlerine bakmadan, kimselere selam vermeden, robotlaşmış vaziyette ilerliyorlar. Onların sayesinde GSM operatörleri köşeyi döndü. Bizde bu savurganlığa, bu aymazlığa hiç tepki yok. Bana ne deyip geçiyoruz. Görme, duyma, bilme... velhasıl üç maymunu başarıyla oynuyoruz. Hoşgörümüz sınırsız. Çıplaklığı, utanmazlığı, pervasızlığı çağdaşlık olarak sundular bize, biz de hepsini hoş gördük. Hiç sesimiz çıkıyor mu ? Sokağa çıktığınızda şöyle lütfen çevrenize bir bakın. Kabul edilemez, dediğiniz nice davranışı nasıl da kabullendiğinizi göreceksiniz. Bu neden mi kaynaklanıyor ? Toplum olarak hoş görümüz(!) arttı da ondan.

Her şeye hoşgörü , bizim kendimize yaptığımız en büyük kötülük. Kırmızı çizgilerini tamamen kaldırmış toplumların başına çuval geçirecek olanlar sırada bekliyorlar. Bu bir savaş sebebidir, sözünü her söyleyişimizde dünyayı kahkahaya boğuyoruz.

Dinimiz kötülöklere hiçbir zaman tolerans tanımıyor. Şartların yerine getirilmesinde her zaman ısrarcı. Namaz kılınacak, diyor. Sen nasıl kılırsan kıl. Oturarak kıl, gözünle kıl, yattık yerden kıl ; fakat kıl. Abdest alınacak. Ne ile alırsan al : su ile toprak ile. Zinaya kesinlikle hoşgörü yok. Hırsızlığa tolerans yok. Göz çıkarmanın gözü çıkarılmış, kol kıranın kolu kırılmış. İslam'da kısas(Bir suç işleyenin aynı cinsten bir ceza ile cezalandırılması, dengiyle karşılık vermek) adaletin gereği olarak uygulanmıştır.Bu yapılmazsa zorbalığın zorbalıklarını daha da arttıracakları göz ardı edilmemiştir. İslami cezalar en doğru ve duygusalıktan arınmış cezalardır. Kur'an'da ' Ey zulme uğrayanlar ,hep hoşgörülü olun! ' diye bir ayet yoktur. Müslüman her zaman, her kötülüğe göz mü yummalı ? Şakanın da deli ile dalganın da sınırı bir yere kadardır. Dur! demeliyiz. Bir yerde bir haksızlık, bir yamukluk mu var: elimizle , dilimizle mutlaka düzeltmeye çalışmalıyız. Bunu yapamıyorsak rahatsızlığımızı tavırlarımızla göstermeliyiz.

Yürekten bir tepki ortaya koyalım, o davranıştan, o kişiden hoşnut olmadığımızı apaçık ortaya koyalım. Hoşgörü adına Kur'an hükümlerini , insani değerleri rafa mı kaldıralım.

Bizler içinde yaşadığımız toplumdaki kabul edilemez yanlışları hoş göre hoş göre hoş görülemeyecek hale düştük. Nasıl ki her şeyi yiyenler mide fesatı yaşarlarsa, her şeyi hoş gören toplumlar da kişilik fesadı yaşarlar. Tepkisiz korkaklardan olursak belki uzun yaşarız ; ama bu yaşayış onurlu bir yaşayış olmaz. Bizi çökertecek, darmadağın edecek, en öldürücü savaş araçlarının kamuflijidir hoşgörü. Bizim üzerimizde hesapları olanlar -başta Avrupa olmak üzere- bu kamuflaje çok başarılı şekilde uygulamaktadırlar. Bu sınır tanımaz hoşgörümüzün bizi içten çökerttiğini anlamaya çalışalım. Eşekler anırdıkça bizler hep sustuk ; biz sustukça eşekler bundan cesaret alıp daha çok anırmaya başladılar. Her birimiz bir eşeğe 'çüşünüz ' demedikçe ,başını alıp giden bu yamuklukları düzeltemeyiz. Devlet, kendini yok etmeye çalışan eşkiyayı,'üç beş çapulcu' diyerek önemsemedi. Bu üç beş çapulcu bugün ülkemizin bölünmez bütünlüğünü tehdit ediyor. Teröre harcadığımız para yüz milyarlarca dolar. Bu üç beş çapulcu önemsense idi, gereken yapılsaydı, harcanan bu paralar milli kalkınmada önemli rol oynayacaktı. Terör belasından daha kötü olmak üzere milli kimliğimiz, dini değerlerimiz, bizi biz yapan ne varsa şimdi hepsi tehdit altında. Hiç gizlisi saklısı yok. Manevi yıkım kendini göstere göstere güçlü bir dalga halinde geliyor. Neyimiz varsa silip süpürecek hortum bize çok yakın. Bizde hiçbir hareket yok. Üç maymunu oynamakta ısrar ediyoruz. Görmek istemiyoruz, duymak istemiyoruz, bilmek istemiyoruz. Bana ne, gereğini devlet yapsın diyoruz. Farkında değiliz, bu yıkım önce milleti, ardından da devleti telafisi mümkün olmayan zarara sürükleyecektir. Öğretmen okulda, imam camide, vatandaş sokakta fedakar bir gönüllü olarak eğitim seferberliği başlatmalıdır. Hiçbir savunma mekanizmasının ardına saklanmadan, bu görevi birilerine havale etme kolaycılığına kaçmadan, bizi çökertme amacındaki tüm zararlı unsurlarla mücadele etmeliyiz. Elimizle, dilimizle ya da hiç değilse tavır koyarak, rahatsızlığımızı açıkça göstererek.. Sokak ortasında namussuzluk gösterisi yapanlar kadar cesur olmak zorundayız. Yasaları hazırlayanlar hırsıza, namussuza, eşkiyaya kaçış yollarını bol bol bırakmışlar, dürüst vatandaşın elini kolunu bağlamışlar. Şartlar ne olursa olsun teslimiyet yok, kabullenmek yok , ağrısız başıma ağrı mı lazım, kolaycılığına kaçmak yok. En az namussuzlar kadar cesur olmak mecburiyetindeyiz. Pislikleri üzerimize sıçratmadan, çürük tahtaya basmadan, akıl çizgisinden sapmadan, bu ahlaksızlık tiyatrosunu sonlandırabiliriz. Aksi halde , her 'bana ne ' değişimiz bizi hızlı bir şekilde kimliksizleşmiş , yozlaşmış, milli-dini özelliklerini kaybetmiş bir kalabalığa dönüştürecektir.